

vừa khởi hành lao vút bỗng bênh trong niềm tin tự do mà tôi vừa nhắn gửi cho anh cũng có nỗi ê chề, rữ rượi.

Chúng ta đến đây trên con thuyền nhỏ gian nan nhưng tràn đầy mơ ước. Rồi ai lại mời tôi bước lên chuyến tàu mang tên “ảo vọng” nhìn lại một giải hạnh phúc mù khơi xa tấp. Anh vỗ về tôi những tình khúc ru êm để rồi một ngày trong hai chúng ta đòi đoạn ra đi, không một lời hẹn giữa những phương trời viễn xứ.

Tôi có tên đi định cư. Anh sẽ tiễn tôi đi. Nhưng tôi chỉ mong anh đừng bao giờ nói lời từ biệt “Never say goodbye”. Anh nói chi lời đó, vì suốt chặng đường trong giòng sanh tử này từ khi con người chào đời đã mang một ý nghĩa ly biệt đầu tiên, cho đến nay mãi mãi bên anh và tôi. Rồi có một ngày trong đời của mỗi chúng ta chỉ còn lại một niềm yêu thương cần thiết “This love of Ours”, “Ngày mai em đi biển nhớ tên em gọi về, gọi hồn liễu rủ lê thê, gọi bờ cát trắng đêm khuya...”

Con tàu Mũi Tên Xanh (Blue dart) đưa tôi về đất liền. Ngày rời đảo biển rì rào theo tiếng lá dừa xào xạc như còn đây đứa em nhỏ thân yêu của tôi đứng phơ đầu đó trên bờ của nghĩa trang khu F, đưa tay vẫy tiễn người chị ra đi về một phương trời xa lạ. Còn em nằm đây một mình nhìn lên trời, nhìn ra biển khơi dưới ánh sáng mờ ngợp để chỉ thấy mênh mông đưa em vào thế giới tịch mịch và cô liêu. (Em, cô liêu cũng là nẻo về của tất cả).

Biển âm vang những tiếng sóng vỗ bờ như lời đứa em nhỏ dại của tôi kêu gào từ trong lòng đất, trong lòng biển. Kêu gào Mẹ ơi! Mẹ ơi!....Chị ơi!....

Làm sao tôi không buồn? Làm sao tìm tôi không chia ra nhiều nhánh sông chảy vào trong hồn sâu thẳm của tôi. Ít nhất, biển, cái chết của đứa em, mối tình vờ vờ trên cát cũng đã cướp của tôi tất cả từ sau khi qua bờ. Hay, có phải đó là cái giá tôi phải đánh đổi cho cuộc đi tìm. Đi tìm cuộc đời mới. Cuộc đời nào mới, cuộc đời nào cũ? Chỉ còn lại là đêm hoang vu qua cơn mưa phùn hắt hiu, lầy lất xuống đời tôi.

Thưa các anh chị, lần thứ nhất, chúng ta rời Bidong đã bỏ lại sau lưng một mối u sầu, những cay đắng một đời người buồn đau và lần thứ hai này chúng ta đến lưu lại chỉ trong khoảnh khắc khi rời khỏi Bidong còn lại đây những tháng ngày hoang tàn nơi chốn cũ, của mỗi người nỗi tiếc thương còn lắng đọng. Những kỷ niệm khó quên sẽ vẫn còn ấp ủ nhưng chúng ta hãy hiến dâng những ân tình đó đến mọi người như san sẻ một tấm lòng thành cùng những người đang lưu lạc nơi xứ người dù đang sống nơi đâu. Thân chào quý anh chị.

Nguyễn Văn Hiếu

Thơ Lý Thừa Nghiệp

Hùng Đông

Hùng đông nghe chim hót
Nghệ sĩ hời hát rong
Dậy đi những bụi hồng
Chờ xem ngàn hoa nở.

Hùng đông nghe chuông đổ
Mang mang một cõi lòng
Ai thấp nén nhang thơm
Lạ ba ngàn thế giới.

Hùng đông ngồi lẩn chuỗi
Hạt nào tròn ăn năn
Hạt gieo xuống căn phần
Mai này mâm Tịnh độ.

Hùng đông trời mờ tỏ
Vạn pháp trắng hư không
Trong tâm thế tĩnh rỗng
Đen đã hồng bát nhã.

Lên Núi

Chim bay lên núi một mình
Thấy người tu Phật từ nghìn năm qua
Rừng vàng như tấm cà sa
Ai mang y bát bước qua luân hồi
Dòng đời nào có ngừng trôi
Còn nghe sóng gió một thời xôn xao.

Lì Xì

Đen vàng nở áo Sư ông
Đầu năm mưa bụi bay cong hiên chùa
Đêm qua ai đón giao thừa
Thấp nhang có sáng lối mùa xuân sau
Lì xì em tuổi cao dao
Như trăng mười sáu chiêm bao rộn ràng

Mời tìm đọc Thi phẩm

Bọt Nước Xao
Lý Thừa Nghiệp